

FORUM =

SETMANARI BILINGÜE, SATIRIC Y DE BON HUMOR

Provincias: Un trimestre . . 0'75 ptas.
Extranjero: Un año . . . . . 6'00 "
Número atrasado: . . . . . 0'10 "

AÑO I N.º 25
Sóller 23 de Junio de 1917

Correspondencia y Administración
Luna 27.—SÓLLER
No se devuelven los originales

HABLADURIAS

Aunque tarde echaremos la miaja de broma sobre la caída de García Prieto, la subida de Dato y la no llegada de Maura y del cojo que en paz descansen.

Sabido era que el señor García Prieto estaba en un *a-prieto* por faltarle un *dato* para subsanar la grave situación militar. Pues ese *Dato* llegó, trayendo tras si una *cola conservadora*, de la que sería de extrañar su conservación.

Los liberales echan chispas porque después de la caída de Prieto no cojea en el poder el celeberrísimo Romanones.

Los mauristas que pronosticaban la subida del Mesías, para salvar a España, patean rabiosos al ver que el Rey ni siquiera se ha tomado la molestia de cambiar impresiones con Maura.

¡Lo que cambian las cosas!

Lo cierto es que *Dato* goza de las delicias del poder echando presupuesto y exponiendo propósitos que en nada mejoran el lastimero estado de la Nación.

¡Pobre Nación! Dentro tu seno cobijas un *rebaño* patentado, sin el más mínimo amor patrio, pero con un gran amor el sillón presidencial, y váyase lo uno por lo otro.

Y Lerroux manifiesta que si no aprovecha los momentos actuales, sería un farsante.

¡Caramba con D. Alejandro! Ahora resulta, según él, que hasta el presente no ha hecho ninguna farsantería, ja, ja, ja.

Lo cierto y serio del caso es que con este ir y venir de partidos turnantes la nave española a lo mejor se queda sin timonel, y en uno de tales momentos, fácil sería que diera contra uno de los muchos escollos que se encuentra rodeada, y el choque sería terrible. Vendría el caos

y quien sabe si algún aprovechando la gran confusión que se armaría gritara:

¡Visca la República!

Y si este grito daba un eco, adiós Su Magestad el Rey Alfonso XIII.

U. ROSELLÓ

ETS EXAMENS

Aquell dia dins s'escola si havia mogut un *tira-muchell*, mols xerravan, uns estudiavan altres se bereyavan, i y casi tot-hom duya sa roba mes bona que tenia.

De pronte a una señal des mestre tot-hom calla. Entraren una partida de senyós, entre ells, un capellá, y es senyó inspectó, que los anaven a examina. Tots ets alumnes s'aixecaren drets, llevassè uns se son y altres sas ganas d'estodiá exclamaren:

—Buenos días tengan Vds.

Es senyós s'asegueren y s'inspectó comensà a examiná nins d'gumentsen uns un sobre saliente, y altres una carabassa fenomenal.

A la fi s'inspectó cridá a un morenet y viveretxó:

—Es Vd. D. Antonio Borregón Paniaguado.

—Si senyó.

—Según me ha dicho el Sr. Profesor, Vd. está muy adelantado con la Aritmética, Geografía Geometría, Historia Sagrada, Historia de España, Urbanidad, Lenguaje, etc. ¿Es verdad esto?

—No heu sé. Me pareix que si

—Bueno, pues, vamos a la Aritmética. Si ha Vd. yo le daba 15 confites, y perdió Vd. 8, al llegar a su casa cuantos tendría?

—Ninguno.

—¡Cómo ninguno!

—Si senyó.

—Y como.

—Ves como, perque es que no haguera perdut, els's m'hagüés menjat pes carní.

—Conforme. Aprobado.

—Vamos a ver de Geografía. ¿Por donde cae Mallorca

—Jo no he sentit ha di a ningú mai que Mallorca caigüés.

—Bueno. Aprobado.

—Vamos a ver de Historia Sagrada. ¿Quién expulsó del paraíso terrenal a Adán y Eva?

—Es Saitx de Sóller.

—No hombre, fué Dios.

—Bono idó, fué Dios.

—Bueno. En esto de Historia Sagrada no está aprobado. Vamos a ver en Historia de España: ¿Qué hizo Cristóbal Colón al llegar por primera vez a la primera isla del Nuevo Mundo?

—Aixó en demanda? Primé heu ha de sobre vosté.

—¡No he de saberlo! Diò gracias a Dios, en prueba del agradecimiento....

—Aixó, no es vé. Lo primé que fé en Cristóbal Colón cuant arribá a sa primera isla va esse desembarcà.

—Aprobado.

—Vamos a ver. Como conoce Vd. a los asnos.

—En que son inspectores....

Aquí es mestre agatá en Toniet, y dantli un esplet de bestonadas, el fé está tot lo dia ajoneyat, sense menjá.

Sa cuadrilla de senyós despues d'havé examinat a tot Deu prengueren escala per avall, y ets alumnes a derrera, menos en Toniet, que sense premit y sense rés, se va quedá com madó Moreya, per sa causa de have dit un desberat com unas cases.

Aquest pas passà l'any passat, are veurem enguany, si li anirà milló, o més malament.

Be idó lectó, salud y pessetas, y qu'en tornarvós da conta d'ets exámens, no mos trobem en tanta de miseri com ara.

PEP NOR

ESTUDIO

de los prohombres sollerenses.

D. MELCHOR D AVIU

Maestro laico, periodista y semi-procurador, todo lo ejerce Melchor luchando contra el maurista, y si no pierde su vista y no cambia de ideal, por su saber notorial nadie en Sóller extrañara que algún día se sentara dentro del Consistorial.

D. PEDRO ANTONIO COLL

Ni en Madrid ni en Barcelona ni en todo el mundo entero, municipal más salero hallarán como *Corona*.

D. GUILLERMO BARCELÓ

Como el esbirro Pecule tiene el alma de diablo..... Dispensad que si más no hablo es temiendo me estrangule.

URBANO ROSELLÓ

Aunque sé que es gran cinismo lo que pretendo obtener, terminando quiero hacer un estudio de mi mismo imparcial a poder ser.

**

Muy mala reputación dentro de Sóller yo gozo, sin duda porque me embozo a una parte con pasión, pero tengo mi razón al obrar de tal manera, como comprender cualquiera puede, si presta atención:

Salió este semanario con la sola intención de dar siempre diversión y no crear ningún contrario.

Pero vi con gran dolor que algunos lo satírico fundieron con político y aquí empezó el rencor.

Censuré alguna vez, con permiso satírico, a los que haciendo el mico gobernaban la altivez de este pueblo noble y rico.

Pero como gobernaban los mauristas caciquistas, a poco se declaraban y en todo me luchaban todos juntos los mauristas.

Busqué refugio y lo hallé, y ellos siguieron así y falsedades sufri;

EN XERRIM

no obstante les respecté siempre más que ellos a mí.

Me calumniaron, vendieron y muchos golpes desvié; luego que recurrieron a otros medios, y me ofrecieron su limosna desprecié.

* *

Puramente eso soy yo un pobre a mi ideal fiel pero ¡Por san Gabriel! que quien a mí desprecio más le desprecio yo a él.

U. ROSELLÓ

DOS EMBUSTEROS

Era mestre Pep Salero, un sabeté remendón, s'homo mes gat y embusteró qu'he coneget dins el mon.

Un serti dia discutía amb una gran reunio qu'ell vé dins Andalucía, dins es carré d'Assensió, una fusteria ensese y quant caigué sa taulada sa lluna sa trobá presa de sa seu gran flamada.

Tots es que tal doy sentiren n'ol se volgueren tragá y a mestre Pep envestiren y li volian pegá, pero mestre Juan qu'estava a un racó retirat digué qu'era veritat lo que mestre Pep contava; jurá qu'aquell mateix dia pegá un buf de molt enfora y des vent Andalucía tremolá mes de mitxa hora.

Aquí preguntá sa gent com aixi tant fort bufá y mestre Juan mitx riguent aixuxi les contestá:

—Vos jur a tots per sant Roc que vaix busá amb intensió amb s'ho si de pagá es foc que va veure aquest senyó.

SOR LLEÓ

DE FORNALUTX

Disapte passat EN XERRIM, va esé comentat tot lo dia per haverse publicat d'emunt ell, una crónica, contra sa música d'aquesta villa.

No hay havia reunio, principalmente de dones, que no se mogués s'asunto y un tal alborot, que jo me vaix fé pò y mes quant digueren que volian envia una declaració de guerra a n'es directo d'EN XERRIM.

Altres aludian es Detective Masapá, uns n'Urbano, y per últim també ni havia que deyen que'n vení en Juanet des cacauet's li treurían es calsóns.

Es músics se defensaven diguent que feran lo que pogueren, y basta.

Tot se v'acabá en rès, mucho ruido y pocas nueces.

ES DETECTIVE MASAPÁ

De Manacó

Per falta d'espai la setmana passada deixaren de publicar aquesta contesta dirigida a n'aquell *Tionet ensés* de *Foc y Fum*.

S'altre setmana vaix tenir es gust de lletjí demunt tal setmanari, un escrit sense cap ni peus, que me dirigeix un tal *Cafet* o *Tionet ensés* com sa firma, que pes cas es igual.

Y aquest *Cafet* de cap clos qu'es firma *Tionet ensés* may será un tió gros ni may servirà per res.

Idó si Juan: Me tractas de tenorio modern y tu ets un Méjia atrassat ja que sas atlotas de Manacó lo que menos ta donan son rollets, y perque veus qu'a mi sas atlotas no me desprecian, me tens enveja y per aixó me posares demunt es *Foc y Fum*, per enveja, perque no hay ha gut cap atlota may, siga per prudenci o perque tenc mes modals que tu, que m'haja despreciat públicament com a tu que bé saps qu'es dia del Corpus varen essé més de deu sas atlotas que te despreciaren.

També se qu'antés d'aná a demená cap atlota primé te procuras indicis per un *chivato* com tu, per po de que t'atupin y finis finis cuant prou ets fet no tens més qu'una carabassa, pues ja saps que sa fornera des carré Nou te despreciá, tant pinxo com vols essé, y un altre fornera des carré des Centro te tregué un ROLLET de dins es mostradó y el te doná perque sabia que volias combatre amb jo, y per fin domés te recordaré es fracas que ten dugueres amb sa falenitxera a sa festa de Fertaritx y no te recordaré nies ridiculesas qu'ets setas perque necessitaria tot un diari, y domés t'anomen aquets perque vejis que te toca un bon callá.

També te atvertesc qu'aquest escrit no el m'ha fet cap secretari com a tú, pues jo no necesit cap apuntadó perque estic més adelantat que tu, y no es a sa torpesa.

Adios *Tionet* de poc pes tu que fas sa gran flemada, si et pec una escopinada ja cabarás d'está ensés pues te consider no res y t'etvertesc a la fi que si te dirigeix a mi ja no t'escoltaré més perque trop qu'es per demés amb gent com tú trectari. Salud y coneixement.

MIQUEL ARGENTÍ

SAS FABRICANTES DE PERLAS

Feyá molt de temps que sentia parla amb alabansas de sa gran fàbrica de perlás qu'heva ha sas foranas de s'hermosa ciutat de Manacó, y disapte passat vaix volé satisfé sa meiva curiositat visitant sa tant añorada fàbrica.

Era mitx dia y feya un sol capás de fe suá una pedra mármol, cuant jo, acompañat de dos bons y leals companyeros, esperava impacient sa sortida de sas perleras, sas famosas perleras manacorinas,

A la fi s'obrí sa porta de sortida y tragué es nàs na Teresa, que segóns indicis, sempre es sa primera per sortí y sa derrera per entrá;

després sortí na María Xesca que ja havia gonyat un duro, (*Amb a que, morena?*) y així sucesivament anaren sortint angelets terrestres coneguts pels següents noms:

— Santa Fornera Ferrandell, santas Reyas de Fertaritx, santa Antonia de Barcelona, santa Noguera, santa verge Tonina Satxe es xerefans amb Cametas, (*ora pronobis*) màrtir Usula sas santas que tenen Cupas des carré de la Pau, santa Maria Rotje, y sa verge inmaculada des Botet y *ora pronobis*.

Vos dic qu'aquestas santas, juntament amb les altres que no hem anomenades pero qu' anomenarem un altre dia, si no son santas a lo menos en tenen sa cara.

¡Hermosissim cop de vista!

Vos jur qu'aquellas perleras
son sas més guapes del mon
y sense dubte que son
sas perlas més vertaderas.

¡Alló és es disloque! ¡S'hermosura del mon reunida! Un album de presosidats! ¡El aca-

hose!

Alló es s'alegria y vida
pe s'apassionat jo vent,
y per... veúrles consent
pati terrible torment
un eternidad seguida,

Y no teniu que tria perque....

...jo vos jur recentmil gotas
per s'animal que més vola,
que no's una totasola
guapàs, sino qu'heu son totas.

¡Totasi! Cualsevol d'ellas basta per fer perde las ideas de fersa frare a nes més fanatic del mon.

Adiós reinas d'alegria
me despedesc de mal có,
fins qu'arribi es prest dia
que jo torn per Manacó.

De sa Pobla

S'altre dia est serenos, d'es bon humò, (que en equest pobla heu hagut) feyan sa corresponent volta per veura si ses sis filas, estaven totas colocadas, y pasant pes Carré ample a hont heu a sa capitana, y están en el cumplimiento de su deber se veran sorpresos per un diluvi que en forma de poal los obsequia, dita señora, de lo qual quedaran tot dos frecs degut a sa remuyada.

Reposats d'es susto y de se impressió recapasitaren a veura perque seria, dit obsequi. Un deya si seria perque havian donat es parte, de lo qu' havian vist d'ella y se compaierà; s'altre si era perque tendría a dins caseva es senyó d'en Maneta o, si, en lloc de tenirne un, serian uns cuants que espererian terreno.

Y no sabent a ne que ve, per mediasiò d'EN XERRIM, li demenam qu' heu expliqui, y sobre tot que no torn tira aigo.

ÉS DOS AGRAVIATS Y REMUYATS

DE SANT LLORENS

Amb so desitx de sé una visita a nes nostro inteligent y actiu Corresponsal Llorens Serverà, de Sant Llorens, disabte passat vaix anà amb bicicleta a n'aquell poble y mèntris esperava que vengués de sa feina per conversá amb ell vaix fé una volta pes poble y dins un café que vaix entrá, vaix sentí es siguiente diàlec que public per considerar important per molta gent:

— Pues ets de sobre qu'es secretari passa mes gana qu'un soldat de Tarragona.

— Ca, no'hu crec.

— Ets de creure que si tengués tants de dobbés com suposan, no farian es paperillos qu' fan.

— ¿Y quins paperillos fan?

— Primerament en Pere, es fiy seu, lo que va fé amb sa compra de sa corbata no'hu fan homos.

— ¿Y que va fé?

— Va veure un fusté casat, que duya una corbata y així com ell es com s'ase d'en Moras anemorá d'aquella corbata y la comprà per sis reals a pagá a la vista. Passan días y setmanas y en Pere no pagava sa corbata, fins qu'un dia sa dona des fusté li demená es sis reals de sa corbata y es pinxo encara que du lentes dó li còntestá que si volian cobrá sa corbata estarián més malement perque heu carregaria de consum, supuesto qu'ell du aquest maneix. Sa dona contá a nes seu homo lo que li havia contestat en Pere des lentes y aquest per ferlo ampagahí es vespre sa reuni amb uns cuans companeros y anaren a ca s'atlota a demená es sis reals de sa corbata a nen Pere.

— ¿Y les pagá?

— Vaja, vaja. Primerament s'escusava donant tres pessas o quatre, pero quant vé la cosa bruta pegá es sis reals a nes fusté y aquest y es compagneros anaren a beurerlesse a cas Catalá.

— Bona!

— Y no tant sols es en Pere que tira planchas. Ets de sobre que sa mare anà a una casa per menllevá 50 pessetas y no las y volgueren deixá.

— Pentura no las tenían.

— No las tenian y poc temps després a sa meteixa casa compraren una mula. Lo que no teinan era credit per aquella casa.

— No creya jo qu'estasen tan enterra.

— Idó pots está segú de que si. Hey ha sa fia que cuant sa uesteix de pajesa es a forsa de menllevá roba a una y altre amiga.

— Idó digués qu' EN XERRIM tenia ravó a quella vegada que li deya des deudas.

— Ja'hu crec, si EN XERRIM sempre te rahó.

— Quant vaix seriti tantas delèbansas p'EN XERRIM vaix convidá aquells dos homos a beure, y jo vaix parti.

N'URBANO

Es jove, not desconsolis
si te veus sa vista lluènta.
tenguent sa gana dolenta
ten entrerà de valenta
beguent es PALOS RESOLIS.
qu'en P. Estrany aqui regenta.

De venta a tots es cafés y casas de beguda.

CONSEIS D'UN CASAT

¡Un homo qu'está de bé
tot es temps qu'ell es fredi!
Ningú te que manteni
ni cap mal de cap no té.
Ell pot viure amb un dobbé
y está com un regalat,
pero quant se veu casat
amb desgraci y mala sort
y que tot li va tan tort.
ja no te felicitat.

Cuant jo era fredi hem pensaya,
que casat siria un valent
y ara qu'estic malement
consider lo bé qu'estava
antes un dobbé hem bestava
y ara tot cuant tenc nom basta
reinant una fam molt vasta
May m'havia de pensá
qu'antes de se cuix es pá
jas menjerian sa pasta!

Som casat amb cinc infants
se sogre y dohe melalita
pagá deudas no m'en falta
mal dacaps na tefic bastants,
Sols me sobren crits y espants,
que voldria s'acabassen,
Sense jo cuants ni ha que passen
miseri de nit y dia!
A molts d'homos doneria
per conseix que nos casassen!

Egroj

De Bunyola

D'ensà que començaren es casats de Can Manuel, propietat d'el Directò de l'Illa Marítima, D. Sebastià Simó, es picapadrés o manobres des poble, que se pensaven assé de superior qualitat, han quedat petits com ses foremigues. Principalment en Monje, que després d'haverse mortificat, en tot lo qu'heu hagut importat s'ense dormí, ni de dia ni de nit, just per essé es mestre de ses obres de la mencionada casa, ha acabat per essé es manobra mes dolent de tots.

Durant ses obres cada dia pujava de Ciutat es mestre-directò de s'obre un tal Jeroni Roca (terrole), hembo molt grossé, que té uns peus més grossos, qu'un acorassat d'aquests que no tenen pò a nés submarinos.

Devegades pujava amb so tren que permetia a las 7'40 de Palma y altres dies en so de las tres des de capvespre.

Com es bunyolins eran tan frets de coll que cuant sentian pitá es tren, ja tremolaven.

Cuant arribava es mestre a s'obre sa posave a crida e insultà es trabayadós, y cridava tan fort que de tot es poble el sentian.

Durant es periodo d'aquestas obres, sotseiren bastants de fets. Un homo caigué

EN XERRIM

des bastiment, y segóns diu sa gent, li varen promete qu'es derré trebay seria per ell, y altres coses. Pero en res han cumplit sa seva promesa.

Amb'un altre cas, diven que se *Monjeta* va posá dos joves en mala fama y los va íe d'enjigá y aixó va essé s'única cosa que se *Monjeta* logra.

Per acabá es cuento, direm que se *Monjeta*, va prendre una escaredeta, (a sa mateixa obra) y volia paga es jornal ja deu reals, a n'es qui antes guanyavan 3 pese-
tas, pero es mestre s'en va teme y no heu comportá.

Un'altre dia sa *Monjeta*, va trobá a una paret un homo pintat enrevoltat de lletres que deyan: MONJETA. Quant va com-
prende qu'el vian pintat a ell, va acusá a sa guardia civil, aquells dos joves que havia fet enjigá, diguent qu'eran élls ets autós d'aquell mamarratxó, resultant assé ben nets de tal cose, no poguent sebre qui ere que l'avía pintat.

Donaré una peseta
a nes que mos vulgui dí
qui s'acudit va teni
de pintá l'amón *Monjeta*

UN ESTOL DE BUNYOLERS

DE ALARÓ

Senyó Batle d'Alaró;

Li suplicam que fasí es favó d'aná a fé una volta per sa plassa Nova, a veure s'es colós li pujaran a sa care amb veure sa plantade d'abres que heyá.

Fässiga també el favó de desemboissá sa glaveguera, qu'hey vá s'aigo amb la qual réguen es mencionats abres.

Si a n'aixó no heu a vist, li suplicam se compri unas uyeras cuant venga en Lope.

També li demanam fasí posá una cuya-
za de ferro, a sa font Pública, pues ana-
ren dos palmesanos a visitarle y varen te-
ni-set, haguent de boure s'aigo en sa
má.

¿A n'aixó que tampoc heu vé es batle?
Vaje, vaje alaronés,
no torneu a pegà en balde
a veure si feim s'alcalde
un homo qu'hey veji més.

XERRIMADES

Mos han enviat es siguiente escritet, con-
testant a un que la setmana passada pu-
blicarem:

A «Un que me vol bér»:

Despreciat amic: En gran sorpre-
sa vaitx lletji, sa xerrimade inserta a n'
aquest simpàtic setmanari, y a n'es que
m'a amenases amb destepá es meus se-
crets.

Jo desitjaría qu'hem destapassis es

secrets que tú dius que saps, pues
estic ben segureta que no m'en treurás
siquiera un, porque jo no en tenc cap d'
amagat ni per tú ni per un'altre.

Per acabá no te vuy di res més pues
tipos com tú no merecen més qu'es des-
preci.

De modo que

Hasta disapte que vé
que esper me contestarás
t'avis: No m'acabarás
ni se tinta ni es papé

**

Sa Redacció, ha publicat aquesta con-
testa porque troba qu'ese just qu'un atac-
at se defensi, pero no agradantli polèmi-
cas demunt un mateix periòdic, dona per
acabat aquest asunto.

Demá se iá se excursió a Felanitx.

Per dit motiu se reuní sa Redacció d'
EN XERRIM, acordant envia a s'excursió
dos redactós.

¡Vaje excursionistas ja podeu creure es
vostros superiós, fe de bonas atlotes y no
fé mal ciadesas! o sinó....

D'EN XERRIM llenya segura
y des cop que vos fará
vos y heureu d'aná posá
diaguwent de cop un'unture

El rey de Grecia ha abdicat sa corona.
Així heu vejem d'el Kaiser.

Manacorenses, ya se acabó la pena.

Pues a propósito en la calle de la Iglesia
se ha abierto el Café de la Alegría, en
el cual no existe el mal humor ni la pena,
todo es alegría ¡Viva la alegría!

Un disfrute a todo pasto
en tal café encontrareís....
pero al ir allí habeis
de pagar bien todo el gasto.

Pues si no pagais entrará la pena y
adiós alegría.

En es carré del Pare Baró hey ha un
homo que atupa se done.

Bé, tot aixó está molt bé, que la atu-
pi fins qu'es sarenos li diguin bastá; ja
que mohuen tant d'escàndol que no dei-
xen dormí es veinats, y ses autoridats
que van de noche ni siquiera s'en adon en
o no sen volen adoná.

Hey ha un jove que fa de guixaire que
pretén essé molt viu y ara voreu sa seva
vivó.

Era un dia que feya sol, cuant es meteix
jove sen va aná amb un duro a una ta-
verna per descamviarló, l'amo le agafá
en sas mans y obri es calaix, mentres
tant amagá es duro y li va di que no hey
havía canvi y l'hey baratá un de llauna
y el tio vivo no el va conexé. El sen
demá va aná a Palma y recorreguent tota

sa ciutat no el va poré descansíá y de ra-
bi sen vengué a peu cap a Sóller.

Sen va aná a nes carré de sa Lla-
na a una botigue de vendre per veure
si l'hey descansíarian, y no l'hey vol-
gueren descansíá y ell tant empipat es-
tava que el se va dà es duro qu'era de
llaune.

¡Qué tal guixaire!

Tots es vius quedan devall sa llova.

UN QUE L'HEY HAN CONTAT

Un qu'en passa cada diumenge mos co-
municá: Pes carreró d'en Figa hey ha
cuatre cantarinas que les heurian de me-
nesté llogà, y si hey ha cap taverna que
vulga té ball y cant, no's necessari que
vaje a Palma, basta que venga a jo y li
diré ahont están.

Jo els se avis perque cada diumenge
com pas me fan mal de cap.

Les despedesc per avuy y alerta que
si demá en torná passa vos torn senti vos
feré cantá amb mala forma.

Juventut eterna...

...se consigueix usant s'AIGO TRIUNFAL
POGRESIVA, que garantisen que no conté
nítrat de plata ni sustancis nocivas a sa sa-
lut.

No embruta sa pell ni taca sa reba.

Preu: 5 pessetas botella

Fora cabeis blancs! ¡Viva sa juventut! En-
venen a Palma: perfumería Inglesa, a se Ca-
dena 6—Perfumería Oriental, Quint 1 y 3
Perfumería de D. Lluc Canals, Brosa 10 y el
SOLLER: Germanas Estades, Plassa Constitu-
ció 16 y a sa Perfumería Artística, Lluna
5 y a totes sas principals perfumerías d'Es-
paña.

¡¡Qui torna en sos cabeis blancos
es perque vol!!!

Qui vulgui comprá ensaimades
coquerrois y doblegats,
dolsas de sucre esponjats,
panets, biscuit, y panades
o pes qu'es casen tortades,
galletetas y confits,
llevó pastissos farsits,
fruitas molt ben confitades,
sardinetas empotadas
y tot a preus molt petits

A d'aná a nes coneget
important forn de "CAS MUTH"
Carré de sa Lluna 8—Sóller

Tota persona forense
qu'a Palma haja d'aná
molt barato pot mentjà
a sa FONDA SOLLERENSE

Plassa Juanot Colom (Des tren) n. 3

SÓLLER-Tip. Moderna de Calatayud y C.